

ПРОСЛАВА У НАШОЈ ШКОЛИ: 100 ГОДИНА КОШАРКЕ У СРБИЈИ

Ове године (2023) Кошаркашки савез Србије прославља 100 година кошарке у Србији. Тим поводом сам разговарала са Љупчетом Жугићем, који је био један од представника КС који су присуствовали прослави у нашој школи.

Зашто се прослава обележавања јубилеја организовала баш у нашој школи?

За нас је то веома значајан јубилеј и Кошаркашки савез Србије планира разне активности да га обележи.

Први догађај ове године био је изложба у школи Краљ Петар Први – школи у којој је одиграна прва кошаркашка утакмица у Србији.

Лично сам за двадесет година професионалног играња кошарке одиграо

бар седам утакмица у дресу Црвене звезде а све те утакмице су биле посвећене обележавању значајних датума школе Краљ Петар Први. Била ми је увек част што сам био део тих активности.

Изложбу у школи је организовао Братислав Ђорђевић, тренер (отац Саше Ђорђевића, нашег прослављеног играча и сада тренера репрезентације Кине). Ја сам био задужен да изаберам фотографије за изложбу – на шта сам посебно поносан. У Нишу ће се одиграти Финални турнир Купа Радивоја Кораћа (15. фебруар 2023). Том приликом ће за присутне бити постављена изложба поводом 100 година кошарке, а прве слике на изложби ће бити из школе Краљ Петар Први. Изложба ће се касније селити и у друге градове Србије.

Ко је од славних кошаркаша присуствовао прослави?

Свечаном отварању изложбе су присуствовали бројни играчи, сада ветерани: Драгослав Рањатовић (играч Радничког, репрезентативац и бивши председник Кошаркашког савеза Србије), Драган Капичић (капитен Црвене звезде, репрезентативац и бивши ученик школе Краљ Петар Први). Преко Скајпа присутне је поздравио Зоран Мока Славнић (играч Црвене звезде, репрезентативац и бивши ђак ваше школе) и Божидар Пешић (кошаркаш Црвене звезде и ђак ваше школе). Били су присутни и други играчи КК Црвене звезде, КК Партизана, КК Радничког и ОКК Београда.

Каква је досада била сарадња наше школе и КСС?

Досадашња сарадња је била успешна и сигурно ће се наставити и у будућности. У плану КСС је да покрене школу кошарке у вашој школи. Савез планира за децембар месец свечану Академију која ће се организовати у МТС арени, у којој ће сигурно бити значајно истакнута чињеница да је прва кошаркашка утакмица одиграна у школи Краљ Петар Први...

Како си знао да је кошарка прави спорт за тебе?

Како сам изабрао кошарку? Био сам висок и сви покушаји да се бавим фудбалом били су неуспешни... Покушавао сам да пређем на карате који је постајао популаран, али ни ту се нисам прославио. Док сам аутобусом ишао у први разред гимназије због висине ме је учио тренер Црвене звезде и предложио ми да дођем на Калемегдан и да почнем да играм кошарку... После пар дана размишљања скупио сам храброст и отишао на Калемегдан. Након неколико тренинга сам схватио да је кошарка прави спорт за мене...

Интервју водила Софија Мијатовић

СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

Дан државности Републике Србије 15. фебруар је истовремено и велики црквени и народни празник познат као Сретење Господње. Познато је и због чега је овај датум изабран за Дан државности. Тог дана 1804. године одржан је Народни збор у Орашцу када су се наши преци подигли на устанак против турске окупације, познат као Први српски устанак, којим је руководио Вожд Карађорђе. Није случајност да су се наши преци подигли на устанак баш на овај датум јер су они веровали да ће њихова одлука о тако значајној ствари бити подржана и од народа и од Српске правосавне цркве, а пошто су били верници сматрали су да ће њихова борба за слободу бити подржана и са Божије стране.

Сам празник Сретење Господње, према црквеним записима, везан је за 40 дана од рођења Исуса Христа и слави се након четрдесет дана од Божића. Тада је по предању Мајка Божија донела свог сина Исуса у Јерусалем у цркву да га посвети Богу. Тамо је чекао старац Симеон (касније светац Симеон Богопримац) који је требало да прими на руке Исуса и да потврди да је он тај изабрани Божји Син. Свети Симеон Богопримац је живео јако дуго и није могао да напусти овај свет док не потврди рођење Исусово. Тако је и настала фреска Сретење Господње на којој Мајка Божија предаје Симеону на руке младог Исуса а он потврђује да је то Божји Син.

Сретење се слави од самог почетка, али званично је у црквене празнике уврштено 544. године за време владавине ромејског цара Јустинијана (када је уведен у црквене празнике и Божић као дан рођења Исусовог) и слави се 40 дана од Божића.

Око овог значајног духовног и световног празника постоје и бројна народна веровања која су углавном проистекла и календарског знања наших предака и која указују на дубоке везе и сличности између православног хришћанства и старијих веровања. Као што је Божић симболички (и датумски) везан за рођење младог сунца које су стари људи сматрали малим и младим Богом (божанством-Божјићем Сварожичем), а што се догађало сваке године на дан зимске краткодневице, тако су ти наши преци приметили да се 40 дана од тог дана период зиме и хладноће налази на својој половини и да се тада, по њиховом веровању, сусрећу зима и лето. Тако је и настао назив сретење-сусрет два периода у календару, а што је за наше претке било јако значајно због припрема за пролећне пољопривредне радове. Такође тако су настале и приче о мечки која на тај дан изађе из јазбине и ако види своју сенку уплаши се и врати се у јазбину, а они су веровали да ће зима да потраје још шест недеља. Ту су сличне приче и о јазавцу (углавном у немачким земљама) као и Дану мрмота у неким западним земљама.

Све ове приче имају за основ календарско знање као уосталом и неки други црквени празници као паљење бадњака (бадњи дан), Ђурђевдан (почетак лета или године) Видовдан (дан летње дугодневице када се најдуже и све види), Митровдан (дан када почиње зима) и многи други. О овоме је одавно писао и професор Чајкановић у својим књигама „Стара српска религија“ и др. а све је то и јако логично, што све више потврђују и бројна данашња и ранија археолошка и етнологичка истраживања.

Славимо Сретење Господње, празник који нас повезује са нашом вером и традицијом.

Написао Алекса Ђуричић

АКТУЕЛНО: Дан безбедног интернета

Дана 7.2.2023.године у Палати Србија одржан је скуп поводом интернационалног дана безбедног интернета. Из наше школе имали смо представнике, професорку енглеског језика Јованку Трипковић и професорку физичког васпитања Катарину Бранковић, као и пет ученика петог разреда. Осим наше школе, конференцији је присуствовало још неколико основних школа, наставника и ђака.

Скуп су отворили представници Министарства просвете, информисања и телекомуникација, а важну улогу у организацији имао је и УНИЦЕФ.

Највише се разговарало о Cyberbullying-у, о разним начинима прогањања деце на интернету, о лажном представљању и опасностима које могу да се развију из, у почетку, наивног четовања.

Cyberbullying је када се вршњаци помоћу дигиталних технологија вређају, узнемиравају, исмевају и ругају, шаљу једни другима непристојне и непримерене поруке, фотографије и видео снимке. Ове објаве често буду веома увредљиве и пуне мржње. Оно што је мене посебно забринуло је да се од деце тражи да, без неког посебног разлога, коментаришу на групама своје вршњаке или наставнике на негативан начин. Нека деца тако вређају своје другове, уопште немају кочнице, него коментаришу, не размишљајући како ће то утицати на њихове другове. Као да не мисле о последицама, и мисле да неће бити кажњени, јер се крију иза лажних профила и измишљених имена. Деца која доживе ову врсту напада често буду депресивна, узнемирана и тужна.

Најважније је да знамо ШТА УРАДИТИ - ако нам се то деси:

Не смемо да ћутимо, већ одмах сликамо екран, и са описом ситуације пошаљемо на bit@mtt.gov.rs;

Позовемо број 19833 и пријавимо случај;

Не одговарамо, већ блокирамо особу и уклонимо је из контаката;

Дигитално насиље је доживео сваки други основац и 66% средњошколаца.

Гости скупа били су инфлуенсери Маки Радовић, Ника Станковић, Вукашин Шкрбић и Давид Павловић. Они су пренели своја искуства, шта се њима десило и како су се заштитили од непријатних ситуација. Корисно је било чути колико нечија непромишљеност може да доведе до тога да се неки млади човек уништи психички, толико да на крају одустане од свог живота и изврши самоубиство. То су озбиљне ствари, које остављају последице на свакога, а посебно је опасно за веома осетљиву групу деце и тинејџера који увелико имају своје Youtube канале. Потпуно је неконотролисано шта све неко може да објави, а посебно што свако може да коментарише шта жели, углавном без ограничења. Tik tok је можда и најопаснија апликација тренутно, јер се ту објављују тзв. „изазови“, који се шире јако брзо и многи од њих су опасни по живот...

На крају смо учествовали у „Kahoot!“ квизу, где смо одговарали на питања о безбедности на интернету.

Било је врло корисно, поучно и занимљиво и волео бих да има чешће оваквих догађања.

Написао Вукашин Стојановић

ИСТРАЖИВАЧКИ КУТАК: Тестирање производа на животињама

Тестирањем на животињама се проверава да ли козметички производ има хипоалергених својстава, да ли је погодан да га користе људи и да ли је безбедан. Тада су животиње изложене болу, стресу и умирању. Постоје разни начини тестирања: зечевима стављају разне капи у очи да провере да ли изазива иритацију ока. Затим је ту тест за иритацију коже тако што неким врстама животиња наносе разне креме које изазивају црвенило, осип и ране, што је за животиње јако болно. Најгори је тест је отровности којим се провера у којој дози је неки производ отрован. Он почиње давањем производа животињи, а доза се поступно повећава. Педесет посто животиња умире код овог теста. Најчешће се за тестирање користе зечеви, мишеви и свиње. Европа и Индија у потпуности су укинуле тестирање на животињама. Један од првих козметичких брендова који је 1989. престао да тестира производе на животињама био је „The Body Shop“. Други познати козметички брендови који не врше тестирање на животињама су Lush, Dove и релативно нови домаћи бренд за децу Baby Boo. Ово су неке познате марке које и даље тестирају своје производе на животињама: Bobbi Brown, L'Oreal...

Како да знамо да ли је козметички артикал тестиран на животињама? Сваки производ који није тестиран на животињама, имаће на себи знак зеца, а може и не мора да пише и „Cruelty free“, такође можете знати ако пише да је производ вегански.

Како ми можемо помоћи животињама? Можемо да престанемо да купујемо артикле који су тестирани на животињама. Такође можемо да раширимо информације о овој теми или да покренемо ову тему на друштвеним мрежама како бисмо информисали што више људи.

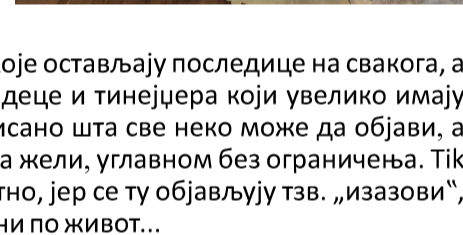
Неколико тужних података:

Неки брендови секу репове животиња, уситне и ставе га у пудер да би имао бољу текстуру.

Крзно нерца, животињице налик видри, поред бунди се користи и за прављење вештачких трепавица.

У неким козметичким производима се налази уље из ајкулине јетре.

Написала Маја Вукајловић

ДОЛАЗАК ПРВЕ КОШАРКАШКЕ ЛОПТЕ У БЕОГРАД

На прсте једне руке могу се набројати градови са кошаркашком традицијом коју има мој Београд. Хајде да не цепидлачимо, додаћемо прсте и друге руке, а тврдњу поткрепити речима човека који је „засејао кошаркашко семе“ у Београду. Наиме, почетком двадесетог века, човек који је донео прву кошаркашку лопту у Београд, Вилијам Вајленд очито је имао „оштро око“ када је након боравка у Београду записао: „Јужни Словени, заједно са Естонцима, најталентованији су за кошарку у Европи“.

Он је био активиста Војске спаса који је октобра 1923. године стигао у Београд са идејом да овај део Европе упозна са игром између два коша.

У дворишту наше школе одржан је први курс кошарке у Југославији, почетком јесени 1923.

Наставнике физичког васпитања, гимнастике, професоре, ученике, чланове Сокола, тада најмасовније организације младих, упознаје са новим спортом који је у Америци већ увелико имао дубоке корене – кошарком. Вајленд је два месеца држао курсеве кошарке.

А те 1923. године гимназијалци су, након завршеног курса у школи „Краљ Петар Први“, пренели кошаркашку конструкцију у двориште Друге мушке гимназије, која се налазила на месту садашњег здања Политике, и наставили да играју баскет.

Ученици Друге мушке гимназије, Света Ранчић и Светислав Вуловић превели су кошаркашка правила која су објављена у „Спортској библиотеци“ наредне, 1924. године, што се сматра и првим званичним правилима кошаркашке игре код нас.

Из гимназијских дворишта, кошарка се у Београду сели на Ташмајдан и Калемегдан, у соколске клубове... Све остало је историја, лепа историја која се још увек са успехом испишује.

Лопта којом је одиграна прва кошаркашка утакмица у дворишту наше основне школе „Краљ Петар Први“ 8. октобра 1923. године, поклоњена је Драгици Поповић из београдског Црвеног крста која је била Вајлендов домаћин.

И ту је почела прича о кошарци о којој има шта да се прича. Од те београдске 1923. до 1970. године, и Љубљане и освајања прве златне светске титуле, када је побеђена репрезентација САД резултатом 70:63.

Једна лопта, једна београдска школа, наша школа, а остало је историја....

Написала Софија Јовановић.

ONE DAY IN HOGWORTS

by Sofija Mijatović

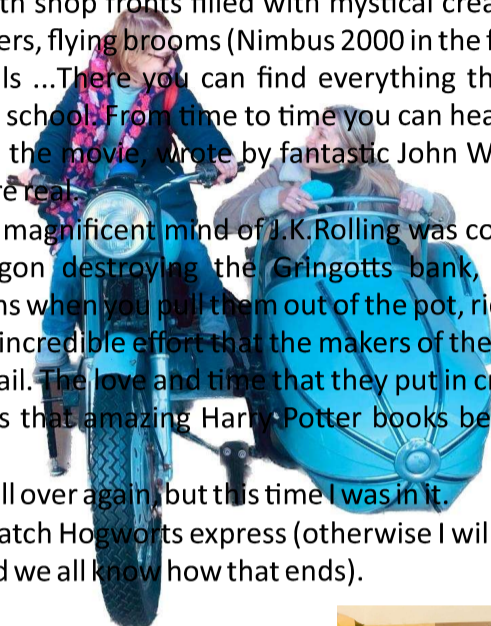
This winter holiday I visited magical London. This surreal adventure began at Warner Bros Studio, where Harry Potter movies were filmed. It is a huge building made to be a permanent attraction dedicated to the wizarding world. During the visit I learned lots more about Hogwarts. I saw Great Hall filled with tricks made by brothers Weasley, entered Dumbledore's office, walked through Forbidden forest with spiders lurking from every corner, admired the unusual construction of the Weasleys house, took a seat in the comical bus, cheered for Gryffindor in the quidditch game etc. Each location is designed to bring iconic moments from the movies to life.

My favorite part of the visit was walking through Diagon Ally, famous cobbled street with shop fronts filled with mystical creatures, magic wands in Ollivanders, flying brooms (Nimbus 2000 in the front), school books full of spells ... There you can find everything that Hogwarts student needs for school. From time to time you can hear the music - main theme from the movie, wrote by fantastic John Williams witch makes it even more real.

The insight in the magnificent mind of J.K. Rolling was contributed by hologram of dragon destroying the Gringotts bank, Mandragora plants that screams when you pull them out of the pot, riding Hagrid's motorbike... All-around you can see the incredible effort that the makers of the Harry Potter movies made in making every single detail. The love and time that they put in creating every character is for sure one of the reasons that amazing Harry Potter books became such a sensational hit on the silver screen.

I had a feeling I was watching the movie all over again, but this time I was in it.

Now, I have to go to Platform 9 3/4 and catch Hogworts express (otherwise I will be forced to go with Ron in his temperamental car and we all know how that ends).

КОНЦЕРТ КОЈИ СЕ НЕ СМЕ ПРОПУСТИТИ

Да ли волите Битлсе? Уколико волите препоручујем вам да 25. фебруара одете у Коларац на традиционални зимски концерт бенда „The best beat“. Они изузетно изводе песме Битлса. Топло вам препоручујем да одете, јер сам већ једном била са другарима на овом догађају и могу вам рећи да ми је то био један од најбољих провода! Атмосфера буде прелепа, сви певају и играју. После концерта се осећате као да можете да полетите.

Написала Асја Рушид

DAN ZALJUBLJENIH

crta i piše: Vanja Arsikin

КУЛТУРНИ КУТАК

Обавезно обиђите изложбу „Грчаница: сјај уметности у доба краља Милутина“ у Галерији САНУ која траје од 22. децембра 2022. до 26. фебруара 2023. Има још мало времена!

2021. године навршило се пуних седам векова од завршетка осликовања Грчанице и важне епохе српске средњовековне историје – четири деценије дуге владавине краља Милутина (1282–1321), који је преминуо ускоро по завршетку осликовања своје последње цркве.

Улаз је бесплатан а близу је наше школе, ја сам била и топло препоручујем!

Написала Теодора Јоановић

ПРЕПОРУКА ЗА КЊИГУ: КУЋА ХИЉАДУ МАСКИ

Недавно смо из српског радили лектуру „Аги и Ема“ Игора Коларова. Сви смо били одушевљени. Мени се књига толико допала, па сам одгледала и филм. Занимало ме је какве још књиге има овај писац. У библиотеци наше школе сам успела да нађем књигу „Кућа хиљаду маски“, за коју вам могу рећи да је подједнако добра! Препоручујем да је прочитате (у паузи између контролних задатака). Роман говори

о једној усамљеној девојчици Ефи која остаје без родитеља и одраста са својом тетком у једној старој кући. Једног дана њена најбоља другарица је отишла у Норвешку, а њен кућни љубимач-мачак је нестао. Ефи остаје сасвим сама. Тада открива да у њеној кући живе Ливија и близанци Јулијан и Фидо. Откријте да ли су они стварни или живе у њеној машти...

Написала Асја Рушид